

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ แบ่งเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนและร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปรในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ตามสมมติฐาน

สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์มีดังนี้

สัญลักษณ์ ความหมาย

ATB	เจตคติต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
SN	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
PBC	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
INT	ความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
BEH	พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
ATB1	เจตคติต่อพฤติกรรมการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
ATB2	เจตคติต่อพฤติกรรมการล้างมือ
ATB3	เจตคติต่อพฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย
ATB4	เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้ของร่วมกับผู้อื่น

สัญลักษณ์	ความหมาย
SN1	การคล้อยตามบุคคลในครอบครัว
SN2	การคล้อยตามเพื่อน
SN3	การคล้อยตามสื่อ
PBC1	การรับรู้ความยากง่ายในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
PBC2	การรับรู้ประโยชน์ในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
PBC3	การรับรู้อุปสรรคในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
INT1	ความตั้งใจในการแสวงหาความรู้โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
INT2	ความตั้งใจในการล้างมือ
INT3	ความตั้งใจในการใส่หน้ากากอนามัย
INT4	ความตั้งใจในการไม่ใช้ของร่วมกับผู้อื่น
BEH1	พฤติกรรมการแสวงหาความรู้โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)
BEH2	พฤติกรรมการล้างมือ
BEH3	พฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย
BEH4	พฤติกรรมการไม่ใช้ของร่วมกับผู้อื่น
M	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
CV	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
Skewness	ค่าความเบ้
Kurtosis	ค่าความโด่ง
TE	อิทธิพลรวม
IE	อิทธิพลอ่อน
DE	อิทธิพลทางตรง
Chi-square	ค่าสถิติไค-สแควร์
p	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
df	ค่าองศาอิสระ
GFI	ดัชนีระดับความสอดคล้อง
AGFI	ดัชนีระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว
CFI	ดัชนีระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ
RMSEA	ดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์
SRMR	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน
n	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

จากการแจกแบบสอบถามทั้งหมด 500 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาและทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้ฉบับที่สมบูรณ์ 488 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.60 จากนั้นสุ่มเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 450 ฉบับ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ นำเสนอจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พร้อมทั้งผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะ

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n=450)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	216	48.00
หญิง	234	52.00

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นถึงกลุ่มตัวอย่างตามเพศพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงสัดส่วนใกล้เคียงกับนักเรียนชาย โดยเป็นนักเรียนหญิงจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และนักเรียนชาย จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกำกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) แสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	M	SD	CV	Skewness	Kurtosis
1. พฤติกรรมการป้องกันโรค					
1.1 พฤติกรรมการแสวงหาความรู้	4.18	0.47	11.36	-0.33	-0.36
1.2 พฤติกรรมการล้างมือ	4.04	0.64	15.78	-0.58	-0.05
1.3 พฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย	4.10	0.46	11.28	-0.24	-0.23
1.4 พฤติกรรมการไม่ใช้ของร่วมกับผู้อื่น	4.20	0.55	13.05	-0.29	-0.72
2. ความตั้งใจในการทำพฤติกรรม					
2.1 ความตั้งใจในการแสวงหาความรู้	5.83	0.59	10.16	-0.19	-0.05
2.2 ความตั้งใจในการล้างมือ	6.04	0.49	8.12	-0.46	0.61
2.3 ความตั้งใจในการใส่หน้ากากอนามัย	5.92	0.61	10.29	-0.56	0.35
2.4 พฤติกรรมการไม่ใช้ของร่วมกับผู้อื่น	5.98	0.56	9.36	-0.30	0.15
3. เจตคติต่อพฤติกรรม					
3.1 เจตคติต่อพฤติกรรมการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรค	5.63	0.70	12.45	-0.36	0.29
3.2 เจตคติต่อพฤติกรรมการล้างมือ	5.87	0.59	10.00	-0.49	0.75
3.3 เจตคติต่อพฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย	6.08	0.52	8.48	-0.87	2.34
3.4 เจตคติต่อพฤติกรรมการไม่ใช้ของร่วมกับผู้อื่น	5.91	0.61	10.39	-0.51	1.18
4. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง					
4.1 การคล้อยตามบุคคลในครอบครัว	5.66	0.60	10.63	0.11	-0.30
4.2 การคล้อยตามเพื่อน	5.95	0.51	8.48	-0.35	0.20
4.3 การคล้อยตามสื่อ	5.61	0.62	10.96	0.26	-0.57
5. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเอง					
5.1 การรับรู้ความยากง่าย	6.00	0.47	7.77	-0.14	-0.29
5.2 การรับรู้ประโยชน์	5.95	0.48	8.05	-0.44	-0.28
5.3 การรับรู้อุปสรรค	5.89	0.55	9.41	-0.39	-0.16

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปรสังเกตได้ ในแต่ละตัวแปรแฝงสามารถพิจารณาในแต่ละตัวแปรสังเกตได้ดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวแปรแฝงพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าพฤติกรรมการป้องกันโรคเป็นผลจากการมีพฤติกรรมที่ไม่ใช่ของร่วมกับผู้อื่น พฤติกรรมการแสวงหาความรู้ พฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย และพฤติกรรมการล้างมือ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.20, 4.18, 4.10 และ 4.04 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างบอ้ย ค่าความเบ้ของตัวแปรพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มีค่าความเบ้ทางลบ แสดงว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) สูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิตความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการล้างมือ มีค่ามากที่สุด รองลงมาคือ พฤติกรรมที่ไม่ใช่ของร่วมกับผู้อื่น พฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย และพฤติกรรมการแสวงหาความรู้ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 6.04, 5.98, 5.92 และ 5.83 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คะแนนค่าความเบ้ของตัวแปรทั้งสี่มีค่าทางลบ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) สูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิต เจตคติต่อพฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย มีค่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมที่ไม่ใช่ของร่วมกับผู้อื่น เจตคติต่อพฤติกรรมการล้างมือ และเจตคติต่อพฤติกรรมการแสวงหาความรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 6.08, 5.91, 5.87 และ 5.63 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อพฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย การไม่ใช่ของร่วมกับผู้อื่น การล้างมือ และการแสวงหาความรู้ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และขณะเดียวกันมีค่าความเบ้ทางลบ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มีคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) สูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิต การคล้อยตามเพื่อน มีค่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ การคล้อยตามบุคคลในครอบครัว และการคล้อยตามสื่อ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 5.95, 5.66 และ 5.61 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนจะมีการคล้อยตามเพื่อนมากที่สุด และมีค่าความเบ้ของตัวแปรการคล้อยตามเพื่อน มีค่าทางลบ แสดงว่า นักเรียนในกลุ่มมีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนค่าความเบ้ของตัวแปรคล้อยตามบุคคลในครอบครัว และการคล้อยตามสื่อ มีค่าทางบวก แสดงว่านักเรียนในกลุ่มมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการรับรู้ความยากง่าย มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ และการรับรู้อุปสรรค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.00, 5.95 และ 5.89 ตามลำดับ แสดงว่า นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) อยู่ในเกณฑ์มาก ขณะเดียวกันมีค่า

ความเบี่ยงเบน แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีคะแนนการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) สูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า ตัวแปรสังเกตในตัวแปรแฝงพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกัน โดยมีค่าระหว่าง 0.47 ถึง 0.64 โดยตัวแปรสังเกตพฤติกรรมการล้างมือ มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด รองลงมา ได้แก่ พฤติกรรมการไม่ใช้ของร่วมกับผู้อื่น พฤติกรรมการแสวงหาความรู้และพฤติกรรม การใส่หน้ากากอนามัย แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงออกของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) แตกต่างกันในขณะที่ตัวแปรสังเกตในตัวแปรแฝงความตั้งใจในการทำพฤติกรรม มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.49 ถึง 0.61 โดยตัวแปรสังเกตได้ความตั้งใจในการใส่หน้ากากอนามัย มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด และตัวแปรสังเกตได้ความตั้งใจในการล้างมือ มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจในการใส่หน้ากากอนามัยแตกต่างกันมากที่สุด และมีความตั้งใจในการล้างมือแตกต่างกันน้อยที่สุด ส่วนตัวแปรสังเกตในตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรม มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.52 ถึง 0.70 โดยตัวแปรสังเกตได้เจตคติต่อพฤติกรรมแสวงหาความรู้ มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด และตัวแปรสังเกตได้เจตคติต่อพฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีเจตคติต่อพฤติกรรม การแสวงหาความรู้โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) แตกต่างกันอย่างมากที่สุด และมีเจตคติต่อพฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัยแตกต่างกันน้อยที่สุด ตัวแปรสังเกตในตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง พบว่า มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.5 ถึง 0.62 โดยตัวแปรสังเกตได้ การคล้อยตามสื่อมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด และตัวแปรสังเกตได้การคล้อยตามเพื่อน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีการรับเอาอิทธิพลแล้วปฏิบัติตามสื่อแตกต่างกันมากที่สุด และรับเอาอิทธิพลแล้วปฏิบัติตามเพื่อนแตกต่างกันน้อยที่สุด และตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเอง พบว่า มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.47 ถึง 0.55 โดยตัวแปรสังเกตได้การรับรู้อุปสรรคมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด และตัวแปรสังเกตได้การรับรู้ความยากง่ายมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดแสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อุปสรรคในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) แตกต่างกันอย่างมากที่สุด และมีการรับรู้ความง่ายในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) แตกต่างกันอย่างน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละกลุ่มมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายใกล้เคียงกัน มีค่าอยู่ระหว่าง 7.77 ถึง 15.78 แสดงว่าข้อมูลไม่แตกต่างกันมาก ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุด คือ พฤติกรรมการล้างมือ มีค่าเท่ากับ 15.78 ส่วนตัวแปรสังเกตได้มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุด คือ การรับรู้ความง่าย มีค่าเท่ากับ 7.77

สำหรับการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้ เมื่อพิจารณาจากค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่มีค่าความเบ้สูงสุด คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย มีค่าเท่ากับ -0.87 ตัวแปรที่มีค่าความโด่งสูงสุด คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย มีค่าเท่ากับ 2.34 (ค่าความเบ้ไม่เกิน 3.00 และค่าความโด่งไม่เกิน 8.00) (Kline, 2011, pp. 62-63) แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายใกล้เคียงโค้งปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกำกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 18 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกำกับการรับรู้ความสามารถ
ในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ตัวแปร	INT1	INT2	INT3	INT4	BEH1	BEH2	BEH3	BEH4	ATB1	ATB2	ATB3	ATB4	SN1	SN2	SN3	PBC1	PBC2	PBC3
INT1	1.000																	
INT2	.646**	1.000																
INT3	.678**	.471**	1.000															
INT4	.740**	.546**	.666**	1.000														
BEH1	.456**	.395**	.492**	.406**	1.000													
BEH2	.426**	.378**	.517**	.413**	.736**	1.000												
BEH3	.405**	.321**	.380**	.330**	.753**	.566**	1.000											
BEH4	.482**	.387**	.425**	.408**	.752**	.698**	.695**	1.000										
ATB1	.603**	.392**	.472**	.498**	.397**	.370**	.363**	.324**	1.000									
ATB2	.393**	.435**	.443**	.392**	.485**	.407**	.402**	.367**	.663**	1.000								
ATB3	.357**	.243**	.502**	.480**	.335**	.297**	.232**	.301**	.458**	.487**	1.000							
ATB4	.485**	.359**	.466**	.589**	.447**	.393**	.376**	.353**	.699**	.741**	.631**	1.000						
SN1	.446**	.296**	.429**	.380**	.327**	.337**	.330**	.292**	.657**	.513**	.362**	.509**	1.000					
SN2	.594**	.534**	.577**	.576**	.449**	.398**	.360**	.349**	.608**	.559**	.407**	.552**	.680**	1.000				
SN3	.664**	.404**	.571**	.570**	.409**	.437**	.372**	.380**	.645**	.438**	.318**	.525**	.746**	.607**	1.000			
PBC1	.524**	.444**	.498**	.497**	.449**	.408**	.386**	.433**	.577**	.510**	.480**	.536**	.523**	.564**	.550**	1.000		
PBC2	.447**	.424**	.591**	.436**	.467**	.428**	.382**	.424**	.531**	.540**	.507**	.500**	.522**	.551**	.480**	.858**	1.000	
PBC3	.385**	.378**	.542**	.402**	.434**	.475**	.279**	.287**	.503**	.482**	.462**	.462**	.520**	.546**	.473**	.739**	.815**	1.000

** p<.01

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 18 ตัวแปร พบว่า มีทั้งหมด 153 คู่ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยทุกคู่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแต่ละตัว พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .279 ถึง .858 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรการรับรู้ประโยชน์ในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (PBC2) กับ ตัวแปรการรับรู้ความยากง่ายในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .858 และตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมกาใส่หน้ากากอนามัย (ATB3) กับ ตัวแปรพฤติกรรมกาใส่หน้ากากอนามัย (HBE3) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .232

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ภายในตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่า ในกลุ่มตัวแปรแฝงความตั้งใจในการทำพฤติกรรมกาป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ ความตั้งใจในการไม่ใช้ของร่วมกับผู้อื่น (INT4) กับความตั้งใจในการแสวงหาความรู้โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (INT1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .740 ในกลุ่มตัวแปรแฝงพฤติกรรมกาป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ตัวแปรพฤติกรรมกาใส่หน้ากากอนามัย (BEH3) กับ ตัวแปรพฤติกรรมกาแสวงหาความรู้โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (BEH1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .753 ในกลุ่มตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมกาป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมกาไม่ใช้ของร่วมกับผู้อื่น (ATB4) กับ ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมกาล้างมือ (ATB2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .741 ในกลุ่มตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ตัวแปรการคล้อยตามสื่อ (SN3) กับ ตัวแปรการคล้อยตามครอบครัว (SN1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .746 และในกลุ่มตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ตัวแปรการรับรู้ประโยชน์ในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (PBC2) กับ ตัวแปรการรับรู้ความยากง่ายในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (PBC1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .858

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงพฤติกรรมกาป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมกาป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .232 ถึง .753 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงพฤติกรรมกาป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ในการมีพฤติกรรมกาล้างมือ (BEH2) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความตั้งใจในการทำพฤติกรรม ในด้านการมีความตั้งใจในการใส่

หน้ากากอนามัย (INT3) มีค่าเท่ากับ .517 รองลงมาได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงพฤติกรรมกำบังโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรม คือ พฤติกรรมการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (BEH1) กับเจตคติต่อพฤติกรรมกำบังมือ (ATB2) มีค่าเท่ากับ .485

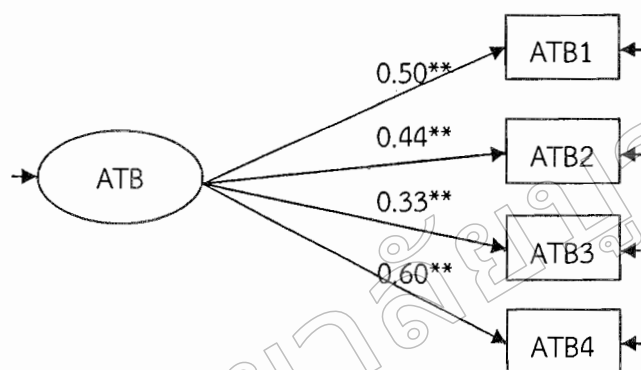
เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความตั้งใจในการทำพฤติกรรมกำบังโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำพฤติกรรมกำบังโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร มีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง .243 ถึง .664 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความตั้งใจในการทำพฤติกรรมในด้านการมีความตั้งใจแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (INT1) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ในด้านการคล้อยตามสื่อ (SN3) มีค่าเท่ากับ .664 รองลงมา คือ ความตั้งใจแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (INT1) กับตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมในด้านการเจตคติต่อพฤติกรรมการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (ATB1) มีค่าเท่ากับ .603

จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกำบังกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลต่อไป เนื่องจากค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรในแต่ละคู่ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันไม่สูงเกินไปนัก นางสาววิรัชชัย (2542) แนะนำว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละคู่ไม่ควรเกิน .90 เพื่อป้องกันภาวะร่วมเส้นตรง หรือภาวะโมเดลระบุเกินพอดี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝง

การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดของตัวแปรแฝง 5 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (ATB) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (SN) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (PBC) ความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (INT) และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (BEH) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล 8.80 (LISREL 8.80) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน แบ่งออกเป็น 5 โมเดล ดังนี้

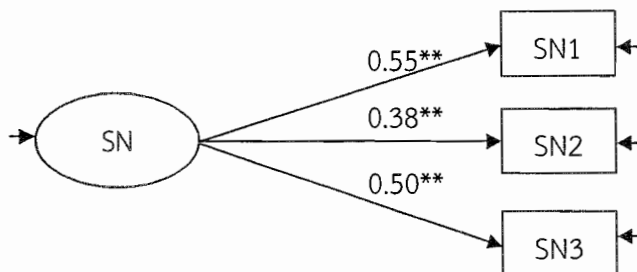
1. โมเดลการวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (ATB1) เจตคติต่อพฤติกรรมล้างมือ (ATB2) เจตคติต่อพฤติกรรมใส่หน้ากากอนามัย (ATB3) และเจตคติต่อพฤติกรรมไม่ใช้ของร่วมกับผู้อื่น (ATB4)

ภาพที่ 7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดเจตคติต่อพฤติกรรม
การป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

จากภาพที่ 7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดเจตคติต่อพฤติกรรม
พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 0.00 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าความ
น่าจะเป็นเท่ากับ 0.96 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.50, 0.44, 0.33 และ 0.60 ตามลำดับแสดงว่า ตัวแปรสังเกต
ได้ทั้ง 4 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์
ใหม่ชนิด A (H1N1)

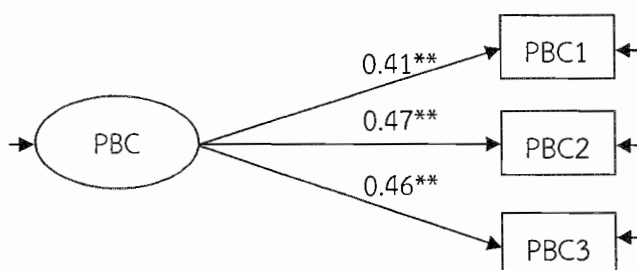
2. โมเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด
A (H1N1) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ การคล้อยตามบุคคลในครอบครัว (SN1)
การคล้อยตามเพื่อน (SN2) การคล้อยตามสื่อ (SN3)

ภาพที่ 8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
ในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

จากภาพที่ 8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
ในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูล
เชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 0.00 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่า
ความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.96 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.55, 0.38 และ 0.50 ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปร
สังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันโรค
ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

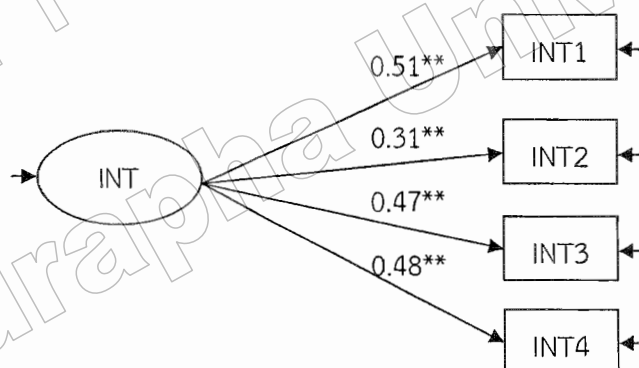
3. โมเดลการวัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่
สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความยากง่าย
ในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (PBC1) การรับรู้ประโยชน์ในการป้องกันโรค
ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (PBC2) และการรับรู้อุปสรรคในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่
สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (PBC3)

ภาพที่ 9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดการรับรู้ความสามารถ
ในการควบคุมตนเอง ในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

จากภาพที่ 9 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 0.15 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.69 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.41, 0.47 และ 0.46 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

4. โมเดลการวัดความตั้งใจในการทำพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจในการทำพฤติกรรม การแสวงหาความรู้โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (INT1) ความตั้งใจในการทำพฤติกรรม การล้างมือ (INT2) ความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการใช้หน้ากากอนามัย (INT3) ความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการใช้ของร่วมกับผู้อื่น (INT4)

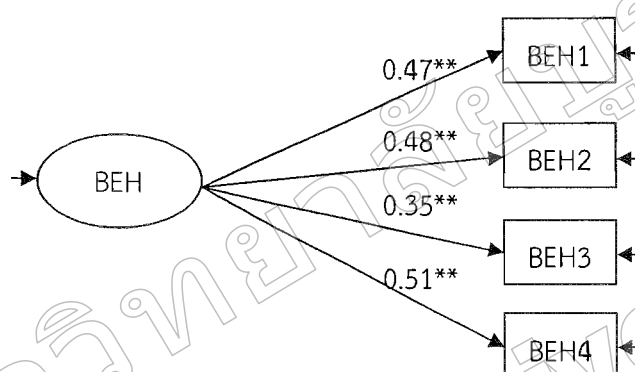

ภาพที่ 10 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความตั้งใจในการทำพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

จากภาพที่ 10 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความตั้งใจในการทำพฤติกรรม พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 1.05 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.31 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.51 0.31 0.47 และ 0.48 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความตั้งใจ

ในการทำพฤติกรรม

5. โมเดลการวัดพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมการแสวงหาความรู้โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (BEH1) พฤติกรรมการล้างมือ (BEH2) พฤติกรรมการใส่หน้ากากอนามัย (BEH3) และ พฤติกรรมการไม่ใช้ของร่วมกับผู้อื่น (BEH4)

ภาพที่ 11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดพฤติกรรม
การป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

จากภาพที่ 11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 0.39 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.53 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.47 0.48 0.35 และ 0.51 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

**ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกับการรับรู้
ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่
ชนิด A (H1N1)**

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้นำเสนอแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดล คือ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรม การป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พร้อมทั้งเสนอค่าสถิติที่แสดงค่าขนาดอิทธิพล และความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเอง ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ตามสมมติฐาน แสดงได้ดังภาพ
ที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกับการรับรู้
ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่
ชนิด A (H1N1) ตามโมเดลสมมติฐาน

ตัวแปรผล ตัวแปรสาเหตุ	ความตั้งใจในการทำพฤติกรรม			พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัด		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE
เจตคติต่อพฤติกรรม	.21*	-	.21*	.06*	.06*	-
	(.09)		(.09)	(.03)	(.03)	
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	.47**	-	.47**	.13**	.13**	-
	(.08)		(.08)	(.03)	(.03)	
การรับรู้ความสามารถ ในการควบคุมตนเอง	.17**	-	.17**	.05*	.05*	-
	(.06)		(.06)	(.02)	(.02)	
ความตั้งใจในการทำพฤติกรรม	-	-	-	.27**	-	.27**
				(.05)		(.05)
การรับรู้ความสามารถ ในการควบคุมตนเองร่วมกับ ความตั้งใจในการทำพฤติกรรม	-	-	-	.43**	-	.43**
				(.05)		(.05)

หมายเหตุ ** p < .01, *p < .05

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

TE = ผลรวมอิทธิพล, IE = อิทธิพลทางอ้อม, DE = อิทธิพลทางตรง

โรคไข้หวัด หมายถึง โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ค่าสถิติ

Chi-square = 74.18; p = .06; df = 57; GFI = .98; AGFI = .94; SRMR = .02; RMSEA = .03										
ตัวแปร	INT1	INT2	INT3	INT4	BEH1	BEH2	BEH3	BEH4		
ความเที่ยง	.87	.66	.85	.84	.89	.82	.81	.85		
ตัวแปร	ATB1	ATB2	ATB3	ATB4	SN1	SN2	SN3	PBC1	PBC2	PBC3
ความเที่ยง	.86	.77	.65	.80	.75	.91	.89	.96	.89	.82
สมการโครงสร้างตัวแปร					INT			BEH		
สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R ²)					0.60			0.42		

ตารางที่ 13 เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

	INT	BEH	ATB	SN	PBC	INT * PBC
INT	1.00					
BEH	0.57	1.00				
ATB	0.69	0.54	1.00			
SN	0.74	0.53	0.76	1.00		
PBC	0.64	0.56	0.71	0.69	1.00	
INT * PBC	0.68	0.61	0.83	0.77	0.90	1.00

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกำกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมกำกับการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ตามภาพที่ 11 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ผลการทดสอบค่าสถิติไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 74.18 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.06 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 57 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.94 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.02 ค่าดัชนีวัดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.03 กราฟคิวพล็อตมีความชันในแนวเส้นทแยงมุม มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 3.27 โดยค่าความเที่ยงในการวัดตัวแปรมีค่าสูง และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรตาม คือ ความตั้งใจในการทำพฤติกรรมกำกับการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) และตัวแปรพฤติกรรมกำกับการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเท่ากับ 0.60 และ 0.42 แสดงว่า ตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 60 และ ร้อยละ 42

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ตามลำดับ เป็นดังนี้ ตัวแปรที่ส่งผลสูงสุดซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรง คือ ปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองกับตัวแปรความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.43) แสดงว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองร่วมกับความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มีอิทธิพลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มากที่สุด รองลงมาคือ ความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.27) แสดงว่าความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ตัวแปรการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) และตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) โดยตรงต่อตัวแปรความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.47, 0.17 และ 0.21) แสดงว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) และเจตคติต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) และนำไปสู่การปฏิบัติพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ตัวแปรการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A ผ่านความตั้งใจในการทำพฤติกรรม โดยมีอิทธิพลตรงต่อตัวแปรความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.17) นอกจากนี้ ตัวแปรการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองร่วมกับตัวแปรความตั้งใจในการทำพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัด

ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.43) เป็นสาเหตุทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

เมื่อพิจารณาดารางเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง ตามตารางที่ 13 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าเป็นบวก โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าสูงสุดคือ ตัวแปรการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองร่วมกับความตั้งใจในการทำพฤติกรรมป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.90 แสดงว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองร่วมกับความตั้งใจในการทำพฤติกรรมป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ในระดับสูง ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าต่ำสุดคือ ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.53 แสดงว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) มีความสอดคล้องตรงกันกับพฤติกรรมป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พอสมควร

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกำกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ตามสมมติฐาน มีประสิทธิภาพในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ดี เนื่องจากเส้นอิทธิพลทุกเส้นทางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 พร้อมทั้งมีค่าดัชนีวัดความกลมกลืนของโมเดลหลายค่าที่บ่งบอกว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพโมเดลที่แสดงไว้ในภาพที่ 12 จึงเป็นโมเดลที่เหมาะสมสำหรับอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกำกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)